Anul XLVI Nr. 108 — 12 Pagini — EXEMPLARUL { In țară 3 lei / In străinătate 6 lei — 12 Pagini — Duminică 13 Mai 1928

ABONAMENTE IN ȚARA — STRAIN. Lei 200 | 3 Luni | 460; „ 380 | 6 „ | 880; „ 750 | 12 „ | 1700; Pe lună 80 lei

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA INTREAGĂ
TELEGRAFICE și TELEFONICE

ABONAMENTE la „VESELIA" „Universul Literar" „Ziarul Călătorilor" Câte 220 lei în țară 440 lei în străinăt. pe un an

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN — Director: STELIAN POPESCU

Redacția și Administrația: București, str. Brezoianu, 11

TELEFON: Direcția 313/72—364/64 — Administrația 313/71 — Secretariatul de Redacți: 356/43 — Redacția: Coresp. cu provincia 302/98—335/31

Urbanismul în București

S'a ținut acum câtva timp un congres, la care au participat toți primarii municipiilor și ai comunelor urbane-reședințe.

In acest congres s'a vorbit mult de „urbanism" și de cerințele impuse de estetica și igiena publică, pentru organizarea aglomerațiilor orășenești. Fizionomia marilor orașe s'a schimbat în ultimul timp, fie din cauza nouilor construcțiuni, fie din cauza circulației intense a automobilelor și a tramvaelor, cari au detronat patriarhala trăsură trasă de cai.

La noi, se vorbește despre importanța urbanismului, dar nu se pun în practică principiile sale. Iată capitala României-Mari, care suferă consecințele absenței unui plan de sistematizare.

Raza fixată prin legea din anul 1894, a orașului București, a fost depășită fără nici o rațiune.

S'au lăsat în interiorul vechiului oraș, goluri numeroase, terenuri pe care pasc vitele locuitorilor și s'a dat autorizare de construcții tot mai departe de limitele fixate prin legea din anul 1894.

In ultimii ani Capitala s'a întins: pe toată lunca Dâmboviței în direcția SW și W, apoi de-alungul drumurilor Bolintinului, Rahovei, Șerban-Vodă, atingând satele Progresul și Militari, *cari sunt situate la o distanță de 6—8 km. de piața Sf. Gheorghe*; în direcția NW, până dincolo de Bucureștii-Noui; în direcția NE și E, înglobându-se în oraș satele Izvorul-Nou, Târca, Vitan, Cioplea, Plumbuita, Tei, etc. și mai puțin în direcția SE.

După planul din 1790, suprafața orașului București era de *2000 ha.*; în 1899, de *3700 ha*; iar după planul din 1894, de *5600 ha.*

De la 1899—1927, raza a fost cu mult depășită, înglobându-se peste 7 sate și atingându-se comunele Militari, Progresul, Dudești, precum și satele de pe Colentina, dintre Mărcuța și Băneasa.

Ar fi de prisos să stăruim asupra pericolului ce-l prezintă această întindere exagerată a orașului, aproape în toate direcțiile.

Din punctul de vedere igienic, casele dela periferie sunt situate în regiuni insalubre.

Din punctul de vedere edilitar și estetic se constată lipsa de canalizare; lipsa de străzi aliniate și pavate, lipsa de lumină, etc.

Fixarea razei orașului și deci oprirea extensiunei sale mai departe, sunt imperios reclamate de cerințele urbanismului. Absența unui plan de sistematizare este din toate punctele de vedere condamnabilă.

Pe de altă parte, se nesocotesc cerințele impuse de urbanism, în ce privește construcțiile condamnate dărâmărei.

Cum se vor putea oare deschide artere noui și cum se va putea, vreodată, realiza alinierea străzilor, din Capitală, dacă chiar în părțile centrale ale municipiului, se autoriză repararea construcțiilor ruinate, cari au fost supuse dărâmării de aproape patru decenii?

In Paris s'a deschis anul trecut, în plin centru, o arteră principală. Lucrările au durat câteva luni. In București trec decenii până când se poate obține posibilitatea dărâmării unei singure locuințe șubrede, în interesul alinierii și înfrumusețării unei artere de primul ordin. Sub diferite pretexte și satisfăcându-se numai interese personale, se autoriză — după cum am spus mai sus — chiar reparațiuni de construcții ruinate, în punctele cele mai interesante ale Capitalei.

Cu asemenea obiceiuri și moravuri, de sigur că municipiul București nu se va „urbaniza" nici într'un secol!...

De aceea se impune o reacțiune. Urbanismul nu trebue să fie o vorbă goală și un subiect de conferințe pentru edilii noștri, ci un program de activitate.

Mișcarea autonomistă din Alsacia

—PROCESUL DELA COLMAR—

Paris 9 (Rador). — Procesul mișcării autonomiste din Alsacia continuă în fața consiliului de războiu din Colmar.

In ședința de eri după amiază, s'a desbătut chestiunea provenienței fondurilor de propagandă. Acuzații Ricklin și Fasshaner au afirmat, că aceste fonduri nu proveneau din Germania, ci din colectele între alsacieni. Fasshaner a recunoscut totuși că a împrumutat o sumă de 100.000 franci elvețieni dela avocatul elvețian Vildy.

*

Paris, 11. (Rador). — In procesul autonomiliștilor alsacieni care se judecă la Curtea cu Juri din Colmar, apărarea și procurorul general au căzut de acord să limiteze numărul martorilor, pentru a scurta desbaterile.

Cutremur la Corint și inundații la Demir Hissar

Atena, 10 (Rador). — **Un cutremur a fost înregistrat eri după amiază la Corint, Calamata, Sparta și Viparisis.**

Râul Struma s'a revărsat din nou, inundând cinci mii de hectare în districtul Demir Hissar.

*

Atena, 11 (Rador). — **In ziua de 9 Mai s'au produs la Corint, Calamata, Sparta, Kyparissia și Struma câteva noui cutremure.**

Revărsarea râului Struma continuă. Inundațiile au nimicit semănăturile și culturile de tutun pe o suprafață de 40.000 hectare. Pagubele sunt evaluate la 500 milioane drahme.

Populația din regiunea inundată este complet izolată și lipsită de alimente.

Presa franceză

despre situația din România

Paris, 11 (Rador). — **Toate ziarele publică cu satisfacție știrile venite din București, prin care se desmint zvonurile false și se pune situația din România în lumină perfectă.**

Ziarele relevă că în România domnește ordinea cea mai desăvârșită.

„Le Temps" scrie că Adunarea dela Alba-Iulia a însemnat un episod în lupta dintre partide. Zvonurile tinzând a face să se creadă într'un marș al țăranilor asupra Bucureștilor, complet false, indică prin însăși originea lor, motivele care au inspirat pe autorii unor astfel de știri. „Le Temps" observă că atitudinea ex-prințului Carol la care nu se mai gândea nimeni în România, i-a pecetluit soarta chiar și în ochii puținilor români care ar mai fi putut avea vreo ezitare.

Toate ziarele franceze împărtășesc aceeași părere.

Bunul simț al lui Poincaré a triumfat

de LUCIEN BOURGNES

Franța a vorbit. Precum am prevăzut, — acum vreo câteva săptămâni, pentru cititorii ziarului „Universul", — Franța a votat pentru Poincaré. Șapte milioane și jumătate de alegători, — cifră nemai auzită, fiindcă egalează pe aceea a francezilor mobilizați în cursul marelui război, — au aprobat politica și metoda sa de guvernământ.

Șapte milioane și jumătate de francezi au trimis, în massă, la Cameră, candidați de nuanțe deosebite, dar toți „poincariști". Acolo unde erau doi concurenți de aceeaș nuanță, poincaristul solid l-a învins pe poincaristul șovăitor. A rezultat de aci, pentru noua Cameră, o alunecare generală a tuturor partidelor către centru, o iresistibilă atracțiune către polul magnetic al d-lui Poincaré.

La prima vedere, rezultatele alegerilor păreau că au favorizat în mod net dreapta. Grupul Marin ieșea din luptă binișor mărit și radicalii-socialiști lăsau douăzeci de luptători întinși la pământ. Se pare însă acum, când privim lucrurile mai de aproape, că mulți candidați, în profesia lor de credință, temându-se că vor scăpa căruța poincaristă, s'au declarat mult mai de dreapta decât sunt în realitate.

Gruparea definitivă a aleșilor după nuanța politică, grupare care nu se va fixa decât peste o lună, în momentul instalării nouei Camere, va dovedi foarte probabil, că, cu toate aparențele, în echilibrul forțelor nu va fi cine știe ce mare schimbare.

Nu va fi nici o Cameră „bloc național", nici o Cameră „cartel", ci va fi ceva mijlociu, care va semăna grozav cu ceeace ajunsese, în acești doi ani din urmă, Camera defunctă. In scurt, până la un nou ordin, și atâta vreme cât marele loren va asigura conducerea afacerilor, va fi mai ales o Cameră... Poincaré.

După calculele celor mai bine calificați experți parlamentari, guvernul va putea de acum să conteze pe o majoritate compactă, bine fixată pe axa centrului, de 450 voturi în cazurile favorabile și de cel puțin 370, în cazurile cele mai scandaloase. Cu alte cuvinte, majoritatea guvernamentală, în mijlociu, se va întinde asupra celor două treimi ale Camerei, proporție perfectă care va permite o guvernare fără piedici, însă care nu va putea spune că stă pe roze...

Dintr'un total de 612 deputați, opoziția nu va grupa decât pe cei 14 comuniști, pe cei 102 socialiști, și pe câțiva reprezentanți ai extremei-drepte, conservatori și regaliști.

Am prezis de asemenea în coloanele ziarului „Universul" că amicii Moscovei vor pierde deabinelea jumătate din scaunele lor. Această mică profeție s'a realizat foarte exact, fiindcă din 28, nu le mai rămân decât 14 locuri. Faimoasa „centură roșie" a Parisului, care, în cursul ultimei legislații strângea Capitala, esențialmente moderată, într'un inel de vecinătăți comuniste, a pălit în mod ciudat... din culoarea roșie ca sângele pe care o avea, abia a mai rămas trandafirie...

Eșecul zdrobitor al bolșevicilor este, în rezumat, elementul principal al acestor alegeri.

Când ne gândim la excepționalele sforțări de propagandă desfășurate de Internaționala III-a cu această ocaziune și la nesecatele cascade de „cervoneți" vărsate de Moscova, nu putem decât să admirăm rezistența magnifică a poporului francez față de intrigile aurului și de teoriile disolvante.

Dacă, de data aceasta, comuniștii au fost zdravăn bătuți, faptul se datorește împrejurării că, socotiți în totalitatea lor, francezii, conduși acum de oameni de stat plini de bun simț, se simt mai siguri de ziua de mâine și mai fericiți.

D. Raymond Poincaré, și odată cu el întreg guvernul Uniunii Naționale, au repurtat un strălucit succes plebiscitar. Ei vor putea astfel să continue, timp de 4 ani, la adăpost de ori ce surpriză politică, opera de asănare financiară și de recon[illegible] socială așa de fericit începută.

Precum francul se va vedea definitiv salvat și poate chiar reabilitat, tot așa Franța va ieși din ultimele dificultăți ocazionate de război și se va desvolta deplin, cum i se cuvine unei mari națiuni victorioase.

Puterea sa în afară se va găsi cu siguranță mult crescută, și cum această putere se exercită totdeauna pentru cel mai mare bine al realizărilor pacifice, toți amicii Franței și ai păcii nu pot îmi închipui, decât să împărtășească legitima noastră bucurie.

Pentru o casă românească la Veneția

Ziarul „Universul" Lei	100.000
S. I. Partenie	500
General Leonte	200
Angela Leonte	200
Elevul G. Andrei	200
Olimpia Mitchievici	100
Total	101.200

Uragan la Budapesta

Budapesta, 10. (Rador). — **Un uragan de o violență extraordinară a bântuit eri dimineață la Budapesta, desrădăcinând arborii de pe străzi și producând ravagii mai ales pe insula Margareta, unde a produs pagube materiale importante. Multe acoperișe de case au fost luate de vânt. La Parlament, geamurile au fost sparte; numărul persoanelor mai mult sau mai puțin rănite trece de 50. Se semnalează din toate părțile țării temperatura simțitor scăzută ploi abundente.**

Matchul de tenis pentru Cupa Davis

Roma, 10 (Rador). — Din Geneva se anunță că la matchul eliminatoriu pentru cupa Davis, pentru jocul de lawn-tenis, Italia a bătut Australia, cu 4—1.

A demisionat guvernul albanez

Tirana, 11. (Rador). — Din cauza unor divergențe de vederi, ivite în cursul discuției budgetului, guvernul albanez a demisionat. Miniștrii demisionați vor gera afacerile curente până la formarea noului Cabinet.

D. Briand în plină convalescență

Paris, 11. (Rador). — D-l Briand fiind în plină convalescență nu se vor mai publica buletine medicale asupra sănătății sale.

Regele Afganistanului la Leningrad

Berlin, 11. (Rador). — Regele Afganistanului, după o vizită de șapte zile la Moscova, a plecat la Leningrad.

Cursa de călărie Paris-București

Ziarul „Tagespost" anunță că d-șoara Rachel d'Oranger, care a întreprins la 11 Aprilie raidul de călăria Paris-București, a sosit în ziua de 9 Mai, ora 5 d. a., în orașul Linz, unde va sta o zi.

D-șoara d'Oranger speră că va sosi la sfârșitul lunei Iuniei la București.

D. Titulescu felicită pe d. Stresemann

San Remo 11 (Rador). — Cu prilejul aniversării d-lui Stresemann, ministrul de externe al Reichului, d. ministru Titulescu i-a trimis următoarea telegramă:

„Rog pe excelența Voastră să primească cele mai bune urări pentru aniversarea zilei în care împlinește cincizeci de ani. Cincizeci de ani în politică, unde nașterea cere ca în prealabil să se fi scurs cam douăzeci și cinci de ani de viață fizică, înseamnă tinerețea în plină putere Urez d-rului Stresemann de a putea utiliza vreme cât mai îndelungată pentru binele țării sale și pentru propășirea păcii între popoare, tinerețea lui, pe care o sărbătorește azi. Cu cele mai bune sentimente".

Titulescu

In Germania a nins

Berlin, 11. (Rador). — **La Berlin și în mai multe regiuni din Germania, termometrul a înregistrat în noaptea de Miercuri spre Joi o temperatură sub zero grade. In noaptea trecută a nins.**

Proscrierea războiului

PUNCTUL DE VEDERE AL ITALIEI

Roma, 11 (Rador). — D. Mussolini a remis eri ambasadorului Statelor-Unite, răspunsul Italiei la proectul unui pact multilateral împotriva războiului. Guvernul italian aprobă inițiativa d-lui Kellog, dar se raliază în acelaș timp la propunerea franceză de convocare prealabilă a unei conferințe de experți juriști cu misiunea de a studia în prealabil latura de drept internațional a proectului.

Președintele Venezuelei n'a fost asasinat

Berlin, 11 (Rador). — *Legația Venezuelei la Berlin desminte oficial știrea despre asasinarea președintelui Gomez. Președintele se bucură de cea mai bună sănătate, în toată țara domnește liniște.*

Osândirea a 127 bandiți

Milano, 9. (Telegr. part.). — **127 bandiți, inculpați pentru omor și furt, au fost osândiți, la Catanisetti, la închisoare dela 2—14 ani. Intre aceștia se află și primarul localității.**

Pentru „Leagănul Sfânta Ecaterina"

Ajutați „Leagănul" spre salvarea micuților, căci copiii nimănui sunt ai noștri ai tuturora.

Elena

10 Mai 1928.

Astăzi, societatea „Leagănul Sfânta Ecaterina" va face apel, ca în toți anii, la generozitatea publică, în scop de a aduna o parte din fondurile necesare întreținerii copiilor pe cari îi are în grija sa.

A. S. R. Principesa Mamă Elena, apreciind înaltul scop umanitar urmărit de „Leagănul Sfânta Ecaterina", a semnat apelul pe care îl redăm mai sus în facsimil.

O catedrală „Mihai I"

Există în Capitala României Mari, *un colț* care acum după război a primit o transformare *uimitoare*, îngăduind să fie numit *colț românesc cultural*. Este prelungirea Bulevardului Schitu Măgureanu, de la Bulevardul Elisabeta, peste Dâmbovița și în sus pe dealul „Mihai Vodă" până în strada cu acelaș nume. Podul peste Dâmbovița este cel mai frumos dintre toate celelalte poduri din oraș. Seara, când cele 4 grupe de câte 5 lămpi, de la colțurile lui sunt luminate electric, ai impresia unui colț frumos dintr'o Capitală apuseană. Incepând chiar din bulevardul Elisabeta și mergând către dealul Mihai Vodă, încep construcțiile minunate care fac din această regiune un adevărat colț cultural. In adevăr: *în stânga* se ridică mândru *„Cuibul românesc"* al Societ. culturale-naționale „Tinerimea Română", de sub președinția inimosului și neobositului N. Dumitrescu, *un român* în adevăratul înțeles al cuvântului. In față — se ridică maestoasa construcție a „Ligii culturale", de sub președinția marelui român și istoric N. Iorga. In fața acesteia, și deci în rând cu „Tinerimea Română", vine un al 3-lea palat cultural al vechei Societăți a studenților în medicină. Peste frumosul pod despre care s'a vorbit mai sus, vine încă un palat — ceva mai modest — al *Asociațiunei generale a medicilor din România* și după acesta începe urcușul *dealului istoric* „Mihai Vodă", a cărui latură stângă conține „Arhivele Statului" și vechea bisericuță domnească *„a Marelui „Mihai Viteazul"*.

Pe muchia mijlocie a dealului s'au inaugurat nu de mult, două *busturi* în bronz ale marilor români, foști conducători ai instituțiunei „Arhivelor Statului" *Bogdan Petriceicu Hașdeu* și *Dimitrie Onciul*. Sus, în vârful dealului, înconjurate de ziduri vechi, dar și ele curat amenajate, se găsesc „Arhivele Statului", „Muzeul Arhivelor și vechea bisericuță „Mihai Vodă".

Am făcut această amănunțită descriere, a acestui „Colț românesc" pentru că voesc să o termin cu *o propunere* pe care o supun factorilor conducători și marilor români, conducători de instituții culturale.

Pentru că D-zeu ne-a dat un vlăstar puternic drept *Rege al României întregite*, care poartă numele de „Regele Mihai I" și pentru că ochii tuturor bunilor români sunt îndreptați să vadă ridicându-se falnic și plin de nădejde tuturor pentru „binele Patriei" acest tânăr vlăstar „primul rege ortodox". — s'ar cuveni ca la poalele dealului „Mihai Vodă" să ridicăm un *locaș de rugăciune*, către bunul D-zeu pentru ocrotirea acestui tânăr vlăstar. Istoria neamului românesc e bogată în exemple, care arată că ridicarea de biserici pentru „nădejde și mulțumire lui D-zeu" este în tradiția poporului nostru.

Colțul românesc descris mai sus, s'ar îmbogăți cu încă *un monument*, iar apropierea între micuța biserică „Mihai Vodă" și impunătoarea catedrală „Mihai I" ar fi o mărturie în viitor de cimentarea dinastiei noastre, regale, în blocul *marilor voevozi* ai neamului românesc

10 Mai 1928.

Profesor G. Nichifor

Peripețiile sborului la Polul Nord

— In luptă cu furtunile —

Roma, 9. (Rador). — Generalul Nobile, comandantul dirijabilului „Italia", în sborul său spre Polul Nord, a trimis prin radio agenției „Stefani" un raport asupra sborului efectuat.

Dela Vadsoe până la insulele Urșilor, sborul a fost efectuat fără a întâmpina greutăți neobișnuite, cu toată ceața și furtunile de zăpadă continue. De aci încolo, condițiunile atmosferice au fost cu totul altele decât cele prevăzute și astfel, în

GENERALUL NOBILE

loc de a avea în spate ciclonul pe care îl prevăzusem, a trebuit să tăiem cu partea anterioară un ciclon care venea dinspre Islanda, deci în loc de vântul de nord am întâlnit vântul de sud-est care adesea a mărit iuțeala dirijabilului la peste 120 km. pe oră.

Ne găsim în mijlocul furtunilor din care ultima a fost atât de lungă și de violentă încât dirijabilul nostru a fost deviat din drumul stabilit până la canalul insulelor Charles, la est de Spitzberg.

Apropiindu-ne de Kimsbey, semnalele radio-gonometrice ale vasului „Citta' din Milano, neau fost foarte utile și au făcut ca generalul Nobile să dispună manevrele de amerizare, deoarece din cauza vântului care sufla dinspre Kimsbey, foarte puternic, „Italia" putu să intre în golf. Vasul „Citta di Milano" arboră pavilionul la ora 12.45 când cablul fu aruncat și cu ajutorul marinarilor depe „Citta di Milano" și a patrulelor alpine, dirijabilul a putut fi legat.

In timpul manevrei, s'au produs oarecari stricăciuni cari au putut fi reparate în câteva ore. De îndată ce vântul s'a mai calmat, „Italia" a putut fi dus în hangar și Nobile adaogă că în timpul traversării mărei un motor a fost deteriorat, care va putea fi însă înlocuit imediat printr'un motor de rezervă, astfel că preparativele necesare pentru sborul viitor vor fi terminate până Vineri.

*

Berlin, 9. (Rador). — Din Stockholm se anunță, că în regiunea Spitzberg, timpul este frumos și cerul limpede, deși temperatura se menține la 10 grade sub zero.

Vechea afacere a bonurilor de tezaur

— Depoziția d-lui ministru Argetoianu —

Trib. Ilfov s. II — în complectul d-lor judecători Ionescu Zanne, Stelian Ionescu și procuror Alevra — a continuat Miercuri desbaterile în procesul faimos al lui Aron Schuller.

Pentru întâia oară desbaterile au prins oarecare înviorare în importanță și pasiune, prin declarațiunile făcute de principalii martori ai cauzei, d-nii ministru Const. Argetoianu și general M. Pangratti.

Declarațiile d-lui ministru Argetoianu

Precum se știe, d. Argetoianu — fiind pe atunci ministrul finanțelor, — a dat lui Schuller plină împuternicire („pleins pouvoirs") de a negocia vânzarea unor producte ale țării (ca porumb și lână), precum și de a angaja tratative pe piețele străine, în vederea obținerii unui împrumut de stat.

Fiind chestionat asupra acestei laturi a procesului, martorul a declarat, că împuternicirea i-a fost dată cu adevărat lui Schuller în acest sens, — aceasta însă cu avizul și hotărîrea Consiliului de miniștri.

D-sa a desmințit pâra, după care Schuller s'ar fi făcut vinovat de plăzmuirea vreunuia din bonurile de tezaur ce i se încredințase spre lombardare.

D. Argetoianu a dat complete lămuriri asupra împrejurărilor în cari a autorizat pe Schuller să contracteze cu societatea „Granaria" din Milano, exportarea unui stoc de grâne românești. Și a precizat, că dacă a refuzat perfectarea contractului, a făcut-o spre a evita statului pagube produse din cauza ridicărei prețului grânelor (intervenită între timp).

Paguba s'a produs, dar a fost suportată numai de Schuller, statul român fiind ferit astfel de orice prejudiciu.

„UN NENOROCIT"

Martorul a ținut să-și deslușească credința despre inculpat în înțelesul, că „dacă l'a crezut dela început om de ispravă, astăzi însă, când cunoaște complet situația, îl crede un om nenorocit — în nici un caz însă nu îl socotește incorect.

Ultima întrebare pusă martorului:

— Dece l-ați acuzat în Cameră de necinste?

— Eram iritat. Astăzi însă — după opt ani câți au trecut de atunci. — îmi dau pe deplin seama, că Schuller este mai mult un nenorocit".

DEPOZIȚIA D-LUI GEN. PANGRATTI

Asupra aceleeași chestiuni — furnitura cu „Granaria" — a fost ascultat și d. general Pangratti, care a dat mărturii favorabile inculpatului.

*

Apărarea a renunțat la ceilalți martori și a cerut să se pășească de îndată la judecarea fondului.

D. procuror Alevra s'a opus însă și triind martorii, a cerut ascultarea câtorva dintre informatorii acuzării, ceeace tribunalul a admis, și a amânat judecata în continuare pe Vineri.

Două crime pentru o floare de liliac

O îndoită crimă a fost săvârșită Miercuri de doi paznici turci, în parcul comunei Bucureștii Noi. Iată cum s'a petrecut faptul:

DOI MUNCITORI AU RUPT LILIAC

Șeful de echipă Fritz Resch, din serviciul fabricii de vagoane „Vulcan", din comuna Bucureștii Noi, a trecut eri d. a. spre fabrică, prin parcul comunei, împreună cu un alt lucrător.

In dreptul unei tufe de liliac, lucrătorii s'au oprit, au rupt două ramuri de liliac și apoi și-au continuat drumul.

RAZBUNAREA PAZNICILOR

In apropierea fabricii „Vulcan", lucrătorii au fost ajunși de paznicii parcului, cari i-au lovit cu un fier în cap.

Lucrătorii s'au rostogolit în drum.

Paznicii nu s'au mulțumit numai cu aceasta și au tăbărît asupra victimelor cu cuțitele.

Fritz Resch a fost rănit mortal de un cuțit în inimă și a murit pe loc.

Celalt lucrător a fost grav rănit și dus la spitalul Filantropia.

Sunt puține speranțe că va scăpa cu viață.

SESIZAREA AUTORITAȚILOR

Directorul fabricii „Vulcan" a sesizat eri d. a. pe d. prefect al poliției și compania de jandarmi Ilfov.

Sesiunea Ligii Națiunilor

Geneva, 9. **(Telegr. part.).— La 4 Iunie, va începe a 50-a sesiune a Ligii Națiunilor, sub președinția delegatului Cubei.**

La ordinea de zi au fost inscrise 34 puncte, între cari incidentul dela St. Gotthard, chestiunea optanților și litigiul polono-lituan.